

Sygnatura akt IV Ka 276/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie :	SO Sylwana Wirth SO Mariusz Górski
Protokolant :	Marta Synowiec

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2013 roku

sprawy S. G.

oskarżonego z art. 190 § 1 k.k. i art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. , art. 190 § 1 k.k. i art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 19 grudnia 2012 roku, sygnatura akt II K 1496/11

I. uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. z Kancelarii Adwokackiej w W. 516,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn.akt IV Ka 276 / 13

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu oskarżył S. G.o to, że:

I w okresie od lipca 2010 roku do dnia 22 sierpnia 2011 roku w S., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, używając słów powszechnie uznanych za obelżywe, groził A. P. pozbawieniem życia oraz pobiciem na jej szkodę i szkodę osoby jej najbliższej, mężowi R. P., przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonych obawę, że zostanie spełniona, tj. o czyn z art. 190§1 kk i art. 216§1kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12kk

II w okresie od maja 2010 roku do dnia 22 sierpnia 2011 roku w starych B., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, używając słów powszechnie uznanych za obelżywe groził A. M.

pobicie oraz uszkodzeniem mienia na jej szkodę i szkodę osoby jej najbliższej, mężowi K. M., przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonych obawę, że zostanie spełniona, tj. o czyn z art. 190§1 kk i art. 216§1kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12kk

III w okresie od czerwca 2011 roku w S., woj. (...), używając słów powszechnie uznanych za obelżywe, groził N. M. pobicie, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonych obawę, że zostanie spełniona, tj. o czyn z art. 190§1 kk i art. 216§1kk w zw. z art. 11§2 k.k.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem z dnia 19 grudnia 2012r. sygn. akt II K 1496 /11:

I. Oskarżonego S. G.uznał za winnego popełnienia tego, że w okresie od lipca 2010 roku do dnia 22 sierpnia 2011 roku w S., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, używając słów powszechnie uznanych za obelżywe, groził A. P.pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonego obawę, że zostanie spełniona, tj. przestępstwa z art. 190§1 kk i art. 216§1kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12kk i za ten czyn na podstawie art. 190 §1 kk w zw. z art.11§3 kk wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego S. G.uznał za winnego tego, że w okresie od lipca 2010 roku do dnia 22 sierpnia 2011 roku w S., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, używając słów powszechnie uznanych za obelżywe, groził R. P.pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonych obawę, że zostanie spełniona, tj. przestępstwa z art. 190§1 kk i art. 216§1kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12kk i za ten czyn na podstawie art. 190 §1 kk w zw, z art.11§3 kk wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

III. oskarżonego S. G.uznał za winnego tego, że w okresie od maja 2010 roku do dnia 22 sierpnia 2011 roku w starych B., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, używając słów powszechnie uznanych za obelżywe groził A. M.pobicie oraz uszkodzeniem mienia na jej szkodę, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonej obawę, że zostanie spełniona tj. przestępstwa z art. 190§1 kk i art. 216§1kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk i za ten czyn na podstawie art. 190§1 kk w zw. z art.11§3 kk wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności ;

IV. oskarżonego S. G.uznał za winnego tego, że w okresie od maja 2010 roku do dnia 22 sierpnia 2011 roku w starych B., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, używając słów powszechnie uznanych za obelżywe groził K. M.pobicie oraz uszkodzeniem mienia na jego szkodę , przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonego obawę, że zostanie spełniona tj. przestępstwa z art. 190§1 kk i art. 216§1kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12kk i za ten czyn na podstawie art. 190§1 kk w zw. z art.11§3 kk wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności ;

V. oskarżonego S. G.uznał za winnego tego, że w nieustalonym dniu miesiąca czerwca 2011 roku w S., woj. (...), używając słów powszechnie uznanych za obelżywe, groził N.M.pobicie, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonej obawę, że zostanie spełniona tj. przestępstwa z art.. 190§1 kk i art. 216§1kk w zw. z art. 11§2 kk i za ten czyn na podstawie asrt.190§1 kk w zw. z art.11§3 kk wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art.85 i art.86§1 kk połączył orzeczone wobec oskarżonego kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69§1 kk i z art.70§1 kk warunkowo zawiesił na okres próby lat 3;

VII. na podstawie art. 73§1 kk oddał skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

VIII. powództwa cywilne pozostawił bez rozpoznania;

IX. na podstawie art. 46§1 kk orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych A. P., R. P., A. M., K. M. nawiązki w kwotach po 1000 złotych każda tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się oskarżony, wnosząc apelację za pośrednictwem obrońcy z urzędu oraz tzw. własną.

Apelujący obrońca skarżąc wyrok w całości zarzucił mu:

- 1) obrazę przepisu postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, mianowicie art.7 k.p.k., polegającą na przekroczeniu granicy swobodnej oceny dowodów poprzez przyjęcie, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na przypisanie oskarżonemu S. G.zarzuconych mu występów;
- 2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że oskarżony jest agresywny;
- 3) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że groźby wzbudziły w pokrzywdzonych obawę ich spełnienia;
- 4) niewłaściwą kwalifikację prawną czynów zarzuconych oskarżonemu – w ocenie skarżącego pomiędzy groźbą a zniewagą zachodzi stosunek pochłaniania.

Mając powyższe zarzuty na uwadze wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania bądź o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego .

Oskarżony natomiast zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

- obrazę prawa procesowego, a to prawa do obrony przez zaniechanie zapewnienia oskarżonemu pomocy tłumacza języka włoskiego, przez co oskarżony nie mógł zrozumieć treści prowadzonych dowodów, skutecznie bronić się i następnie zrozumieć treści wyroku, gdyż słabo rozumie język polski w mowie, nie pisze i nie czyta po polsku, co uniemożliwiło mu obronę,
- obrazę prawa procesowego art. 7 kpk przez wadliwą ocenę dowodów obciążających oskarżonego w postaci zeznań pokrzywdzonych, którzy działają w zмовie przeciwko oskarżonemu i jego żonie, przez co zeznają kłamliwie,
- oparcie o błędne ustalenia faktyczne, mające wpływ na jego treść przez ustalenie sprawstwa i zawinienia oskarżonego, polegające na ustaleniu że to oskarżony zakłóca spokój i grozi sąsiadom.

W oparciu o tak postawione zarzuty apelujący domagał się zmiany wyroku przez uniewinnienie go od przypisanych mu czynów.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja oskarżonego okazała się zasadna w zakresie zarzutu naruszenia prawa procesowego prawa do obrony art. 6 kpk w powiązaniu z art. 72 § 1 i 2 kpk, oraz art. 204 § 1 pkt 2 kpk. Uznanie słuszności tego zarzutu, a zarazem jego oczywista waga dla poszanowania podstawowych gwarancji procesowych oskarżonego, zwalnia Sąd odwoławczy od obowiązku odnoszenia się do pozostałych zarzutów apelacyjnych, gdyż byłoby to bezprzedmiotowe (art. 436 kpk), jako że uchybieniem tym ewidentnie zostało naruszone prawo do rzetelnego procesu sądowego.

Oskarżony jest obywatelem Włoch i mimo że zamieszkuje w Polsce od kilku lat, a jego żona jest Polką, to jednak nie włada językiem polskim w wystarczającym stopniu. Jakkolwiek w codziennych zwykłych sprawach potrafi porozumieć się słownie (nie czyta i nie pisze w języku polskim), to jednak jego znajomość języka polskiego, zwłaszcza rozumienie języka urzędowego, jest bardzo ograniczona i co tym samym ogranicza obronę oskarżonego przed sądem. Niewątpliwie Sąd Rejonowy miał tego świadomość, skoro odpis wyroku z pisemnym uzasadnieniem doręczył oskarżonemu z przekładem na język ojczysty, tj. włoski. Wcześniej jednak Sąd I instancji wobec oświadczenia oskarżonego na pierwszej rozprawie w dniu 28 maja 2012r. o zbędności pomocy tłumacza (k. 175 akt) zwolnił wezwaną tłumaczkę języka włoskiego. Jednakże potrzeba przybrania tłumacza do pełnego porozumienia się z oskarżonym w języku

polskim była i jest nader wyraźna, a wnioskować o niej należy chociażby z krótkiej rozmowy z oskarżonym, zaś ostatecznie przekonało wystąpienie oskarżonego na rozprawie odwoławczej. Powinnością Sądu Rejonowego było więc ponowne przybranie tłumacza, którego pomoc gwarantują oskarżonemu art. 6 ust. 3 lit. e) Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, art. 5 ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz przytoczone wyżej przepisy kodeksu postępowania karnego.

Uchybienie obowiązkowi wezwania tłumacza ograniczało prawo oskarżonego do obrony i mogło mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, dlatego też stanowi podstawę do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji rozważył potrzebę wezwania innego tłumacza, gdyż w stosunku do dotychczas występującego R. A. oskarżony w postępowaniu apelacyjnym wysunął zarzut zażyłości z oskarżycielami posiłkowymi A. i R. P., co jego zdaniem podważa zaufanie do tłumaczki. Taką okoliczność należy traktować w kategorii osłabienia zaufania do bezstronności tłumacza, o czym mowa w art. 204 § 3 kpk. w zw. z art. 196 § 3 kpk.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie §14 ust.2 pkt.4 oraz § 19 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz.U. Nr 163 poz.1348 z późn. zm.